

## **Uchwała z dnia 1 grudnia 2004 r., III CZP 65/04**

*Sędzia SN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący, sprawozdawca)*

*Sędzia SN Bronisław Czech*

*Sędzia SN Irena Gromska-Szuster*

Sąd Najwyższy w postępowaniu upadłościowym Przedsiębiorstwa Budowlano-Montażowego Hutnictwa w K. w przedmiocie wniosku syndyka masy upadłości o przyznanie wynagrodzenia miesięcznego, po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym w dniu 1 grudnia 2004 r., zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2004 r.:

„Czy w ramach postępowania upadłościowego, wszczętego pod rządami Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.) a nie ukończonego do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 60 poz. 535) podstawą wynagrodzenia syndyka pozostają postanowienia zawarte w treści Ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26 poz. 306) czy też podstawę tę winny stanowić ogólne zasady wynikające z treści Rozporządzenia Prezydenta z 1934 r.?”

podjął uchwałę:

**W sprawie, w której ogłoszono upadłość przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 60, poz. 535 ze zm.), do wynagrodzenia syndyka, w zakresie wskazanym w art. 123 § 5<sup>1</sup> rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.), stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306 ze zm.).**

## Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 września 1995 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie ogłosił upadłość Przedsiębiorstwa Budowlano-Montażowego Hutnictwa w K. Syndykiem masy upadłości ustanowiony został Instytut Prawa Spółek i Inwestycji Zagranicznych, spółka z o.o. w K.

Syndyk miał przyznane wynagrodzenie do dnia 31 grudnia 2003 r. w wysokości 1500 zł miesięcznie. W dniu 23 stycznia 2004 r. złożył wniosek o przyznanie wynagrodzenia miesięcznego w kwocie 2000 złotych, uzasadniając jego wysokość przewidywanym nakładem pracy i zakresem czynności w dalszym etapie postępowania, obejmującym sporządzenie częściowego planu podziału masy upadłości i koniecznością dalszego prowadzenia wytoczonych już spraw sądowych.

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2004 r. oddalił wniosek, stwierdzając, że wynagrodzenie przyznane syndykowi do dnia 31 grudnia 2003 r. miało podstawę w art. 1 pkt 1, art. 2 pkt 6, art. 5 ust. 1 i art. 8 pkt 7 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagrodzeniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306 ze zm.) w związku z art. 122 i 123 § 5<sup>1</sup> rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz.U. z 1991 r., Nr 118, poz. 512 ze zm.). Jednakże przepisem art. 533 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 60, poz. 535) uchylono art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 3 marca 2000 r., który stanowił, że ustawa ma zastosowanie m.in. do syndyków określonych podmiotów. Zgodnie z art. 536 Prawa upadłościowego i naprawczego, w sprawach, w których ogłoszono upadłość przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, ale zdaniem Sądu Rejonowego, art. 536 dotyczy tylko stosowania Prawa upadłościowego z 1934 r. i aktów prawnych wydanych na jego podstawie. Z tego względu Sąd Rejonowy uznał, że po wejściu w życie z dniem 1 października 2003 r. nowego Prawa upadłościowego, zachodzi brak podstawy prawnej dla przyznania syndykowi wynagrodzenia miesięcznego.

Przy rozpoznaniu zażalenia syndyka Sądowi Okręgowemu w Krakowie nasunęło się zagadnienie prawne, sformułowane w sentencji postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kluczowe znaczenie dla odpowiedzi, na przedstawione zagadnienie prawne ma treść art. 536 Prawa upadłościowego i naprawczego, w którym mówi się ogólnie o

przepisach dotychczasowych, więc chodzi o stosowanie wszystkich przepisów regulujących postępowanie upadłościowe uchylonych przez nową ustawę, a nie tylko przepisów Prawa upadłościowego z 1934 r. Cezurą jest data ogłoszenia upadłości; jeżeli upadłość ogłoszono przed wejściem w życie Prawa upadłościowego i naprawczego, tj. przed dniem 1 października 2003 r., do całego postępowania upadłościowego aż do jego zakończenia stosuje się przepisy obowiązujące dotychczas.

Nie ma uzasadnionych podstaw, aby z zasady stosowania dotychczasowego prawa wyłączać reguły wynagradzania syndyka. Przemawiają za tym także względy celowościowe, gdyż wynagrodzenie syndyka stanowi pewną całość; stosowanie w jednym okresie obowiązującego wówczas prawa, a w następnym nowego prawa mogłoby prowadzić do przyznania podwójnego wynagrodzenia za pracę syndyka albo do częściowego pominięcia tego wynagrodzenia. Stosowanie jednolitego prawa do całości wynagrodzenia syndyka usuwa to niebezpieczeństwo.

W sprawie, w której ogłoszono upadłość przed dniem 1 października 2003 r., do wynagrodzenia syndyka, w zakresie wskazanym w art. 123 § 5<sup>1</sup> Prawa upadłościowego 1934 r., nadal zatem stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagrodzeniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306 ze zm.), mimo uchylecia art. 2 pkt 6 tej ustawy.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. rozstrzygnął przedstawione zagadnienie prawne, jak w uchwale.